

[Poul Hansen (Svendborg).]

ster til at undersøge denne mærkelige Sag — og snarest bortsælge disse Sten til det nyttige Byggeri — jeg understreger dog *nyttige* Byggeri —, der sukker efter Materialer.

Jeg kan føje til, at Stenene vistnok stammer fra den Tagdækning, der forlængst er erstattet af Kobber, saa det er ikke noget helt lille Tidsrum, de har ligget der, men Tiden maa vel nu være inde til at tage Spørgsmaalet op. Da Stenene blev nedtaget, er de antageligvis blevet oplagret og maaske glemte; men jeg synes, det er pragtfuldt, at rette vedkommende ikke af sig selv har kunnet tænke sig at frigive disse til nødvendigt Byggeri i en Tid, hvor mange mangler Materialer.

Hvem har Ansvaret for dette Pugereri, der sikkert kun er til Ulejlighed, hver Gang Status skal skrives? Jeg siger: Frigiv disse Tagsten! De pynter hverken Statens Regnskab eller i Omdømmet af Administrationsens Konduite.

Til Slut har jeg en Henstilling til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart. Vi har i Svendborg en Højskole for Sømænd, men paa Grund af, at dens Klientel ikke opfylder Forudsætningerne for Tilskud efter Loven om Højskoler, arbejder man der under meget vanskelige økonomiske Kaar. Man er nemlig nødsaget til paa Grund af de særlige Forhold, der gælder for Søfolk, at optage Eleverne i Alderen 16—18 Aar. Derfor de ringe Kaar, idet man kun modtager et mindre Tilskud gennem Søfartsministeriet paa ca. 3 000 Kr. i alt, deri indbefattet Tilskud til Drift og Vedligeholdelse af et Øvelsesskib, der henligger i Svendborg Havn. Jeg ved, at man i Ministeriet ser med Velvilje paa denne Højskole, der betyder meget for de unge, der ønsker at befare de Dantes Vej til Ros og Magt. Man arbejder vist ogsaa i Ministeriet med Planer om en bedre Tilskudsordning, og min Henstilling skal derfor ogsaa kun være den: Tilvejebring snart Forhold, saa denne Skole kan nyde de samme gode Betingelser som andre Højskoler, der ganske vist arbejder med Elever over 18 Aar. De samme Vanskeligheder foreligger ogsaa for Eleverne, rent individuelt; de har meget svært ved at opnaa Understøttelse til Opholdet som andre unge Mennesker, der tager paa Højskole, og det skyldes de samme Grunde, som jeg har nævnt gælder for Skolen.

Det siges jo, at hvor der er Vilje, er der Vej, og jeg tror, at en Anmodning fra Ministeriet om Bevilling til dette gode Formaal

vilde faa en let Gang gennem de bevilgende Instanser.

Poul Hansen (Kalundborg): [Jeg skal tillade mig at fremføre et Par Ønsker over for det høje Ministerium fra det Omraade, jeg repræsenterer, og dernæst nogle Bemærkninger om et Par almene Spørgsmaal.

Det første Ønske er ganske vist et Ønske hos Befolkningen og, tør jeg sige, de Turister, der besøger Samsø. Men det er i nok saa høj Grad et Spørgsmaal om, hvad Staten, det vil i dette Tilfælde sige Postvæsenet, kan være bekendt. Ønsket gaar ud paa et nyt Posthus i Tranebjerg, og jeg ved af Selysyn, at intet Ønske kan være mere berettiget. Posthuset i Tranebjerg er i den lokale Avis blevet betegnet som „den gamle, grusomme Kasse“. Det er opført i 1889 og sidst udvidet i 1908, skønt Post- og Telefontrafikken, ikke mindst den sidste, er forøget meget stærkt siden. Bygningen er daarlig, de hygiejniske Forhold slette, og Pladsforholdene meget indskrænkede baade for Publikum og for Personalet. Det giver et slaaende Indtryk af Posthusets Karakter, naar man hører, at Turister har indfundet sig paa Posthuset og spurgt, om dette var Museet. Postvæsenets Biler besørger en stor Del af Persontrafikken paa Samsø, og i den Henseende er Posthuset i Tranebjerg et Knudepunkt, hvor der mange Gange er Ventetid, og hvor der derfor burde være et ordentligt Ventelokale. Postforbindelsen til Samsø med Statsbanernes Damper fra Kalundborg og Aarhus er saadan, at der kun er een Forbindelse daglig, og det medfører naturligvis en stor Spidsbelastning, og derfor kræves der ogsaa gode Pladsforhold.

Rigstelefon samtalerne paa Samsø ekspederes over dette Posthus, og deres Antal er forøget meget stærkt igennem de senere Aar, ikke mindst paa Grund af det store Antal Turister, men denne Ekspedition af Samtaler foregaar i et Rum, der for det første er meget lille og for det andet ikke er skilt fra de øvrige Rum. Der foregaar oven i Købet Ekspedition af Post i samme Rum, og der er Gennemgang for Personalet, saadan at man næsten kan tale om, at Telefonhemmeligheden er suspenderet for Samsøs Vedkommende, og det synes jeg er uforvarsomt. Der kunde gives endnu flere Oplysninger om dette Forhold, men jeg skal paa Baggrund af det, jeg allerede har sagt, henstille, at der saa snart som muligt bliver opført et nyt Posthus i Tranebjerg.

Det andet Ønske gælder den Fiskerihavn paa Rønæs, som er under Opførelse.